۳/۶/ ۱۳۸۲

کتابخانه آستان قدس

محمد علی رضا نی

کتابخانه آستانقدس

اسم کتاب شرح گلستان سعدی (فارسی)

مصنف سلیمان بن مصطفی

مؤلف

خطی نسخ ۱۷ سطر

چاپی

سال چاپ یا تحریر ۹۲۶ عدد اوراق ۱۱۶

جزء کتب ادبیات شماره خصوصی

شماره عمومی ۱۴۷۰۰ شماره قبض

واقف خریداری آستان قدس رضوی تاریخ وقف ۶۱/۸/۴

طول ۱۴٫۸ عرض ۱۰ شماره صفحات

بسم الله الرحمن الرحیم

منت خدایرا عز و جل که طاعتش موجب قربت
است و بشکر اندرش مزید نعمت هر نفسی
که فرو میرود ممد حیات است و چون بر میاید
مفرح ذات پس در هر نفسی دو نعمتست و بر
نعمتی شکری واجب از دست و زبان که

یعنی

يعني شوته الى آخره نصيحتها بيت كردن بغيرتين هو النصح خرقه خود بخويترا ستو
يعني مرحمت كردن بر وختن رقعه بواست از جامه عاريت خواستن ٭ غالب گفتار
سعدي طرب انگيز من انگيختن وطرب بفتحتين بمعنى شادي دخرم وطيبت اميز وكو
نظرانرا بدين علت زبان طعن دراز نست بمعنى ايشان زبان درازي مي كنند
دكر بيند كه مغز دماغ بيهوده ، وباطل بردن ودود چراغ بي فايده خوردن كار خردمندان
نيست يعني انهم نسبوا الشيخ الى العبث والسفاهة وقالوا ان السعي والمشقة في تاليف
مثل هذا الكتاب سخن وعبث لا يليق بالعاقل الفطن وليكن بر راي روشن صاحب
دلان كه روي سخن اي توجهه در ايشانست اي الكلام فيهم لا في غيرهم من الجهال
الجهال پوشيده نماند كه در بالفتح والتشديد هو عظهاي شافي در سلك بالكسر الخيط
عبارة كشيده است وداروي تلخ نصيحت با فصاحت بشهد ظرافت بر آميخته تا طبع
ملول ايشان خود وارد دولت قبول محروم نماند بفتح النونين نظم
ما نصيحت بجاي خود كرديم تو لجاي مفخم بخود كرديم ٭ روزگاري درين بسر برديم
گر نيايد بگوش رغبت كس ٭ بر رسولان پيام باشد وبس
نظم يا ناظرا فيه سل بالله مرحمة على المصنف واستغفر لكاتبه واطلب
لنفسك من خير تريد به من بعد ذلك اي من بعد ذلك الطلب من الله غفرانا لصاحبه
محمد ابن محمد اعلى توفيقنا في شرحه فالمرجو من الناظرين ان يدعو بكرمهم للخطية
المحرر لهذه الحروف وكاتبها الفقير سليمان بن مصطفى الحنفي عفي عنهما وعند الملك

ع ۱۱

الکبیر اللهم اخرجنا من الدنیا
مع الایمان والمؤمنات برحمتک
یا ارحم الراحمین و...
وقت ذلک الکتاب
في اوایل ربیع الاول المبارک ده وقت الضحی
یوم ادینه سنه ۹۲۶

آدمی بود فاسق چنین نگار از نفس
چون غرور کرد در سر بود خیز باشد

۱

هو

دست تضرع چه سود بنده محتاج را
وقت دعا بر خدا وقت کرم در بغل